

det ærede Medlem paa sit Partis Vegne vil være med til at arbejde paa at faa det uheldige fjernet fra Skattelovene, specielt det, som er berørt i det her foreliggende Lovforslag. Men skal det være paa Grundlag af den tilsyneladende Hovedbetragtning, som det ærede Medlem fremsatte, venter jeg mig ganske vist ikke store Resultater; det ærede Medlem sagde nemlig, at der skal være Maade med Retfærdigheden, naar der er Tale om at lette Byrderne for Husmændene og lægge disse over paa Gods-ejerne. Hvis det er den Grundbetragtning, der skal være gældende for det ærede Medlem og hans Parti, venter jeg mig ikke store Resultater af det Arbejde, der forestaar, men det kan jo være, det ærede Medlem staar ret ene med den Opfattelse, i saa Fald kan det maaske nok ventes, at det Udvalgsarbejde, som forestaar, kan resultere i en bedre Ordning.

Det foreliggende Forslag er jo meget ringe i Omfang og adskiller sig derved ogsaa paa glædelig Vis fra mange andre Lovforslag, som efter min Mening ere mere omfattende, end de behøve at være. Lovforslaget omfatter kun 5 Linier, saa der kan ikke være Tale om, at man vedrørende dets Enkeltheder kan komme ind i nogen længere Debat.

Fremsættelsen af dette Lovforslag og de medfølgende Motiver er indeholdte i Virkeligheden en Anerkendelse af Socialdemokratiets Standpunkt overfor Skattelovene. Vi modarbejdede disse Love og vare det eneste Parti her i Salen, der ved Afstemningen i 1903 stemte imod dem. Det foreliggende Forslag gaar nu ud paa, at man for Ejendomsskyldens Vedkommende vil standse Virkningen af disse Love. Jeg kan straks udtale paa egne og mit Partis Vegne, at i det til Grund liggende Motiv for dette Forslags Fremsættelse, nemlig at man vil have den hidtidige Vurdering til Ejendomsskyld delt saaledes, at Jorden vurderes for sig og Ejendommene for sig, kunne vi give Ministeren vor Tilslutning. Jeg tror, det er den eneste Vej frem efter til at skabe mere retfærdige Forhold paa dette Omraade, end der har været hidtil.

I Motiverne til Forslaget udtaler Ministeren, at „Bestemmelsen i den kommunale Skattelovs § 22, 1ste Stykke, om Overgang fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld havde til Formaal at hidføre en retfærdigere Ordning af de kommunale Ejendomsskatter. De til denne Reform knyttede Forventninger ere imidlertid ikke blevne opfyldte“. Og Ministeren understre-

ger det yderligere i sin Tale, da Forslaget blev forelagt, idet han der udtalte: „Regelen er den, at denne Skatteform rammer de smaa og begunstiger de store“. Og han siger videre: „Og det maa da i Virkeligheden, hvis denne Overgang fortsat foregaar, betragtes som en Art Gave til de store Ejendomme paa de smaa Ejendommers Bekostning, en Art Gave, som ingenlunde er ringe“. Jeg ønsker at sammenholde disse Udtalelser med den Bemærkning, hvormed mine Partifæller indledede Udvalgsbetænkningen, da Skattelovene vare til Behandling i 1901; det findes i Rigsdagstidende, Tillæg B. Sp. 835, og jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse oplæse disse indledende Bemærkninger: „Et Mindretal (Borgbjerg og Sigvald Olsen) ser i Regeringens Forslag et Forsøg paa en ensidig agrarisk Klasselovgivning, en Skatteomlægning til Fordel for Hartkornbesidderne og til desto større Fordel for dem, jo mere Hartkorn de have. De Byrder, der foraarsages herved, lægges ikke blot paa Kapitalisterne, men paa adskillige Folk af Middelstanden, paa Udøvere af frie Erhverv o. s. v., der have langt mindre Skatteevne end adskillige af de Hartkornbesiddere, hvis Skatter lettes“.

Sammenholder man altsaa denne Udtalelse med det, der findes anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, og med de Udtalelser, Ministeren fremkom med forleden, vil man her finde en nøjagtig Overensstemmelse. Og senere i Bemærkningerne til Lovforslaget har Ministeren loyalt henvist til de Ændringsforslag, Socialdemokratiet fremsatte under Skattelovens Behandling, idet han henviser til de enkelte Ændringsforslag vedrørende Ejendomsskylden, som Socialdemokratiet den Gang stillede. Disse Ændringsforslag gik blandt andet ud paa, at de Landhaandværkere, der ere fritagne for Bygningsafgift i Henhold til Loven af 31. Marts 1900, ogsaa skulde være fritagne for Ejendomsskyld i Henhold til den nye Lov. Det er sikkert rigtigt, hvad der anføres i Motiverne, at Ejendomsskylden særlig rammer uretfærdigt paa de smaa Ejendomme for Haandværkere og Arbejdere lige ved Fradragsgrænsen, altsaa de 6,000 Kr. Naar der af det ærede Medlem, som først talte i denne Sag (N. P. Jensen), er anført en Række Eksempler paa, hvorledes den nuværende Ordning virker i Forhold til den gamle, skal jeg bemærke, at ogsaa jeg kan anføre mange Eksempler paa, hvor uretfærdigt den nye Lov virker, navnlig overfor disse Ejendomme paa 6,000 til 7,000 Kr.s